

gør et kæmpe stykke arbejde. De får en desværre ikke nogen særlig høj løn, og jeg kunne godt tænke mig, at deres løn var højere, men det er et andet slagsmål.

Men der er en verden til forskel på, at man får løn for at udføre sit arbejde, og at hele institutionen er drevet ud fra det synspunkt, at der er en virksomhed, der skal tjene penge på den, og at den skal indrettes sådan, at man kan trække et overskud ud af den. Der er en kolossal forskel på, om man tilrettelægger institutionens økonomi ud fra, at den skal hænge sammen – altså at man fastsætter, hvad udgifterne til løn skal være for at sikre et ordentligt niveau på de betingelser, kommunen har fastsat ud fra den økonomi, regeringen tillader, ud fra, hvad huslejen er osv. – eller man prøver at minimere udgifterne mest muligt for at sikre et større overskud til aktionærerne. Det er to vidt forskellige udgangspunkter.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Ja, jeg kan da godt se, at det er forskellige udgangspunkter, men jeg synes ikke, der er noget galt i det.

Hvis institutionerne ikke var der, skulle man passe sine børn selv, selv om det i nogles øjne er skrækeligt, hvis det er forældrene, der indimellem passer børnene, men det kan bare ikke lade sig gøre. Men der er noget, der er endnu vigtigere for børnene end at blive passet. De skal have noget at spise, eller dør de af sult, og jeg er sikker på, at også fru Line Barfod går hen og køber mad til sine børn i Netto eller SuperBrugsen eller Irma. De skal også have tøj, så de ikke fryser ihjel her i november måned, og det køber man også i forskellige butikker.

Er det ikke sådan, at alle de fødevarerbutikker, vi har i dette land, alle de butikker, hvor vi køber tøj, alle de steder, hvor børnene får ordnet deres tænder, og alle de steder, hvor de får klippet deres hår, er virksomheder, hvor man tjener penge, og som også giver overskud? Hvad er der galt i det? Skal de også afskaffes ud fra den ideologi, fru Line Barfod går ind for?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er rigtigt, at der er mange, der tjener penge, men vi kan også se konsekvenserne af det. Der er bl.a. børnearbejdere i resten af verden, der bliver tvunget til at sidde og producere tøj under elendige vilkår, for at vi kan købe det meget billigt. Vi kan også se, at en stor del af den mad, vi

får, bliver lavet på discountvilkår med elendig kvalitet af maden til følge, fordi der er nogle, der skal tjene penge på den i stedet for at fokusere på en god kvalitet. Jo, det giver store problemer, hvis man fokuserer på at få et overskud i stedet for at levere den bedst mulige kvalitet.

Kl. 14.20

Der er nogle områder, hvor man godt kan tjene penge, og der er andre områder, hvor vi hidtil har haft den holdning i Danmark, at her må man ikke tjene penge, fordi der ikke er tale om varer, man skal tjene penge på. Omsorgen for vores børn og vores ældre har hidtil været områder, hvor vi har sagt, at her ønsker vi ikke, man skal kunne tjene penge, og her ønsker vi ikke at få markedsmekanismerne ind, netop fordi vi ikke ønsker at få discountvilkår.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu får vi jo virkelig de ideologiske forskelle frem. Nu får fru Line Barfod understreget, at det, fru Line Barfod vil tilbage til, er det, som for snart årtier siden blev afskaffet i det gamle Sovjetunionen, hvor man havde én slags af alting. Man havde nogle butikker, som staten stod for, og det viste sig, at der ikke var mad nok i de butikker. Folk stod i kø, og når der ikke var mere mad, måtte resten af køen gå hjem. De lande, som var med i det gamle Sovjet, er nogle af de fattigste i Europa i dag, så det er altså ikke den måde, man skaber høj levestandard på.

Jeg troede, at selv Enhedslisten havde erkendt, at planøkonomien døde med det gamle Sovjetunionen, men er det virkelig det, fru Line Barfod gerne vil indføre? Én slags butikker, én slags brød, én måde at gøre tingene på, og det offentlige skal styre det hele.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg tror ikke, fru Charlotte Dyremose har sat sig ordentligt ind i regeringens politik. Det er sådan set denne regering, der vil lave statsstyring af alle børnehaver og vuggestuer. Det er denne regering, der indfører læreplaner, som starter med at slå fast, at ministeren skal bestemme, at alle børn skal lege med ler. Det er denne regering, der ønsker at støtte store monopoler som Arla og andre, så vi ikke kan få et stort, forskelligartet kvalitetsudbud og ikke kan have mange forskellige fødevarerproducenter, der kan lave rigtig gode, forskelligartede madvarer, og det er denne regering, der støtter store monopoler på mange